

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۱۲/۳۰

محمد یوسف صابر ساپی

انجر وضعیت

اوس نه یواځې زموږ هیواد، بلکې د سیمې او نړۍ نور دولتونه هم د افغانستان په اړه، په یو عجیب او غریب وضعیت کې واقع شوي دي. د طالبانو له نظره، وطن ازاد شوي، کفرې نړۍ ورڅخه ماته خورلي، ایډیال اسلامي نظام منځته راغلی، هر څه ښه کیري، وطن به گل-گلزار شي... د طالبانو د دښمنانو له نظره، په ټولو چارو کې د پاکستان لاس بر دی، ترهگری ده، فاشیزم دی، د بشر حقوق، د ښځو ازادې گانې پایمال دي، د تاریکو پیړیو زورواکي ده.... رښتیا دا ده چې په هیواد کې دننه عام ولس او هیواد پاله روښانفکران، د بهرنیو پوځونو په ویستلو سره د زره له کومې خوشحاله دي، اما د خپل وړان وطن برخلیک او د خپل در په در ژوند دوام ته حق حیران دي، کټ مټ لکه ملنگ جان چې د خپل وخت تریخ حالات په یوه خوږه نغمه کې انځور کړي وو:

یو خواته جوړ ملي اختر دی، جوړې میلی دي بل خواته قام مې در په در دی، نارې سوري دي دي ته وځاندم که دا بل ته وژریرم، داسې ژوند ته حیرانیرم

اوس مهال د مخامخ باندینیو لاسوهنو سربیره، درې نورو پیړیاني واقعیتونو، چې لیدل کیري نه، اما وجود لري، د هیواد وضعه خورا پیچلي کړي ده:

-په هیواد کې د پردیو پټو جزتامونو د فعالیتونو موجودیت، چې په هر لباس کې، هر چیرې حاضریدلی شي، کله د داعش، کله د القاعدې او کله د کوم بل ترهگر په بڼه وړانکارې کوي. انگریس- امریکا له دویمې نړیوالې جگړې را پدېخوا دا ډول قطعات لري، چې د نړۍ په هر گوټ کې د عملیاتو سرته رسولو قابلیت لرونکي دي. په هندي کشمیر کې، په ملکي جامو کې د دا ډول پاکستاني جزتامونو فعالیتونه ډیر ځله ثبت شوي، له کلونو راهیسې په افغانستان کې یې هم فعالیتونه محسوس دي. ددې جزتامونو د فعالیتونو کشف او شنډول خورا گران دي، اما ناممکنه نه دی. د کشف ځانگړي قطعي ته اړتیا شته.

-په حکومت کې دننه د حکومت په ضد د نفوذې اشخاصو او قوتونو، په اصطلاح د پنځم ستون موجودیت دی. د طالبانو د صفوفو د تصفیې کمیسیون په خپله ددې واقعیت ښکارندوی دی. ددې کمیسیون فعالیت د حکومتي ضد قوت په څنډې کولو کې ښایي اغیزمن تمام شي. اما د تصفیې کمیسیون تر کچې لوړ اجنټانو پیژندنه گران کار دی. صیهوښیستي شیطانت آن د استادانو په استادانو کې د نفوذ قابلیت لري.

-پله بین، ابن الوقت، اپورتونست قشر، چې د څلورو لسیزو راپدې خوا په افغانستان کې واقعي واک یې په لاس کې دی. دا قشر په خورا لوړ مهارت سره د رهبري کړۍ څخه ځان داسې راتاووي، چې مشران نور هیواد، ولس او نړۍ یواځې د همدوی له نظره گوري، ځکه نو مشران له عیني واقعیتونو څخه بشپړ لیرې پاتې کیري او تصمیمونه یې هم نادرست راوځي. دا قشر حکومتي چارواکو ته، د واک په وخت کې تر ټولو سرسپرده ښکاري، اما واکمنان د سقوط په وخت کې لومړی ضربه د همدوي له خوا خوري. ددې قشر سره مبارزه ناممکنه ښکاري ځکه، چې پیژندل یې ډیر گران دی. د پیژندلو یو غوره شاخص یې دادی، چې دا قشر غیر د خپلو شخصي گټو څخه پرته نور هیڅ ډول مقدسات نه لري.

د هیواد اوسنی وضعه د پټنگ (گودپیوران) د انجرشوو تارونو ته ورته ده، چې د ډیرو دننیو او بهرنیو عواملو تر اغیز لاندې رامنځته شوي ده. د افغانستان اوسني وضعیت ته نه یواځې افغانان، بلکې د نړۍ نور نږدې دولتونه هم هیڅ پاتې دي: یو څه ته خوشحاله، اما یو شمیر مسایلو څخه ژوري اندیني لري.

په سیمه کې اوس، د لودیو دولتونو، روسیې او چین ترمنځ جیو- ستراتیژیکو سیالیو په خپل ټول قوت سره زور اخیستی دی. دا سیالی د صنعتي ټولنو له طبیعت څخه منشأ اخلي. لکه د انسان ژوند، چې خوراک او څښاک ته اړتیا لري، د صنعت ژوند خامو موادو پورې تړلی دی. د سترو صنعتي دولتونو جیو- ستراتیژي اساساً د انرژي او نورو اومو توکو تر لاسه کولو سیاست دی. زموږ په سیمه کې د زبر ځواکونو د رقابتونو په لوبو کې نور سیمه ییز لوبغاړي- ایران، پاکستان، هند او ترکیه هم فعاله ونډه لري. دا لوبې په خپل ماهیت کې نوی استعماري مضمون لري. په داسې

د پاڼو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پټه له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خبر و لولئ

سترو نړيوالو لوبو کې، سيمه ييز چارواکي کله ناکله د خپلو لنډمهالو گټو په هڅه، اوردمهاله او پراخ بصيرت له لاسه ورکوي.

د متحده ايالاتو عجيبه وضعيت: متحده ايالات د کلونو راهيسي نړيوالي واکمنۍ ته هڅې لري او د خپلو اقتصادي او سياسي مجبوريتونو له کبله، د نورو ولسونو پر خپلواکۍ او طبيعي شتمنيو خيټه اچوي. انگليس- امريکا، په خپلو ښکاره او پټو جگړو سره، چې په کل کې پر ايروشيا باندې د واکمنۍ او په ځانگړې توگه د مرکزي آسيا او قفقاز او آن د سايبيريا انرژي زيرمو ولکه کولو له پاره، افغانستان ته راغلي وو، بريالي نه شول، ناکامه ووتل، اما لويه بايللي نه گڼي، اوس په پټو او پېچلو ستراتيژيو او چالونو سره غواړي خپل واک په سيمه کې وساتي. امريکايي سياسي او پوځي چارواکي هره ورځ د افغانستان په هکله ضد او نقبضه څرگندونې کوي. سره ددې چې، دا په خپله د امريکايي مشرانو د ژور فکري بيلوالي او انشعاب انعکاس دی، اما له ورايه څرگنديږي، چې امريکايان په افغاني جگړه کې په خپلې ماتې څومره خواشيني دي. لدې سره په بله خوا کې، د طالبانو په وجود کې د دوی د «وربېسمو نوې لار ستراتيژي» په خپله عملي کيږي: په سيمه کې د نفتو گازو په انتقال کې روسيې انحصار ماتيدو ته لاره هوارېږي: د تاپې پروژې، د ريل پټلې ... په واسطه، د افغانستان له لارې مرکزي آسيا او پاکستان سره په وصليدو ښکاري، د طالباني نهضت تر اغيز لاندې، د مرکزي آسيا په هيوادونو کې د اسلامي څپو د خپرېدو امکانات رامنځته کيږي، هغه څه چې امريکا يې له ډيره وخته په خوب و خيال کې گوري، هغه څه چې د شوراي نظار حکومت، د ناتو په پوځي حضور کې د امريکا لاس لاندې حکومت سرته رسولی و نشول.

د روسيې عجيبه وضعيت: له افغانستان څخه د امريکايي پوځونو په وتلو سره تر ټولو زيات روسيه خوشحاله ده او ددې له پاره بايد د طالبانو لاسونو ته تيب شي. اما د مرکزي آسيا او قفقاز د انرژي منابعو پر انتقال باندې د روسيې انحصار ماتولو د هڅو په مقابل کې په خورا حساسيت او عصبانيت غبرگون ښکاره کوي، ځکه چې دا د سترو گټو او سترو سياستونو مسأله ده. روسي واکمنان له ډيرې زمانې راپدې خوا، د قفقاز، بالتيک او مرکزي آسيا سيمي، د افغانستان په شمول د خپل د نفوذ ساحې گڼي، نوموړې سيمي د روسانو د پراختيا غوښتنې (Expansionism) د لوبې دايمي ډگرونه دي او په دې لويه کې هميشنې بوختيا، د هغوی د علاقې وړ سرگرمي (Hobby) ده. همدغه روسي پراختيا غوښتنه او جيو ستراتيژي پر افغانستان باندې د شوروي تيري غوره محرک او په هيواد کې د لس کلني جگړې اصلي علت و. روسيه تر ننه پورې افغانستان د خپل نفوذ ساحه گڼي او څارگرې فعاليتونه يې په افغانستان کې، د خپلې دننني استخباراتي شبکې له لارې، په ټول قوت سره دوام لري، همدا په هيواد کې د وضعي د پېچلتيا د غوره لاملونو څخه يو لامل دی. د روسيې استخباراتي شبکه د پنجشير د « ملي مقاومت » هسته جوړوي (سره ددې چې په رسمي توگه په متحده ايالاتو کې رجسټر شو). همدغه زموږ د هيواد او سيمي د وضعيت تناقض (Paradox) تشکيلوي. د (سپوتنيک افغانستان) نشراتي ارگان د همدغې شبکې په لاس کې ده او هدفمنده خپرونې کوي.

چين هم د افغانستان وضعيت ته حق حيران پاتې دی: د افغانستان څخه د امريکايي پوځونو په شړلو سره، په زړه کې گوري ماتوي، د افغانستان معدنياتو ته ورۍ- تړی ناست دی او اوس يې ټول په ورغوي کې ښکاري، اما د يغورو مسلمانانو په منځ کې د مذهبي-طالباني څپو له توپان څخه ښکاره بېره لري. د انگليس- امريکا په شيطاني سياست کې، په مذهبي نيشو کې تر غورو ډوبو طالبانو او د چين لامذهبه کمونيزم ترمنځ د نښتو له پاره د انگيزو رامنځته کول هميشه شوني ده. د تاجکستان، ايران او پاکستان سره د تازه راپېښه شوو سرحدي شخړو په مقدمه، چين هم په افغانستان کې د «پېښو سره په جوال کې» لويدي شې.

د پاکستان عجيب وضعيت: پاکستان دولت په سيمه کې د امريکا- انگليس اجرائيوي ادارې په توگه، د مذهبي تنظيمونو له منځه د طالبانو په راپورته کولو او هم د امريکا سره يو ځای د طالبانو په ځپلو کې څرگند رول درلود. لدې سره، د پاکستان دولت او پوځ د يوې اجيرې موسسې په څير، په افغانستان کې د امريکا د فرمايشاتو د عملي کولو سر بېره، خپل ځانگړې ستراتيژيکي موخي هم تعقيب کړي، چې په هيواد کې د موجوده پېچلي وضعي منځته راتگ باعث شوي دي. د پاکستان اوږد مهاله هدفونه، په افغانستان او پاکستان کې د حکومتونو په تبديليدو سره بدلون نه مومي او په خپل ځای پاتې کيږي. هغه دا دي، چې پاکستان غواړي:

د ډيورنډ کرښې ها غاړې سيمه د هميش له پاره د خپلې خاورې برخه وگرځوي،

د افغانستان او لرې پښتونخوا له اوبو څخه په خپله خوښه گټه پورته کړي،

د هند سره د افغانستان اړيکې په خپل واک کې وساتي،

د افغانستان نيشه يي او نورو توکو سوداگري کې ازاد لاس ولري.

د پاکستان دولت او پوځ دا ځل واک ته د طالبانو راتگ سره، په ظاهر کې خوښي څرگندوي، د سياست په نړيوال نندارتون کې يې په ملاتړ مندي رامنځته وځي، د هند سره د طالبانو عقيدوي اختلافونو له کبله خوشحاله دي، اما د طالبانو په ځپلو او زورولو کې د امريکا سره د همدستي له کبله خورا اندېښمن دي، په افغانستان کې د يو پياوړي مرکزي دولت رامنځته کيدو بشپړ مخالف دی، په افغانستان کې د تيرو څلورو لسيزو د ټولو نظامونو په رنگيدو کې د پاکستان رول مشهود دی.

پاکستاني چارواکي اوس هم، لکه د څلورو لسيزو جگړو په اوږدو کې، د جگړې دواړو خواوو ته د جگړو امکانات په لاس ورکوي، د ISI پټ قطعات د MI6 قطعاتو سره، اوږه په اوږه په پټو جگړو بوخت دي، سره ددې چې په

بنکاره یواځې د طالبانو پلوي کوي، اما هم طالبانو ته مشورې ورکوي او هم د طالبانو مخالف تنظيمي مشران په پاکستان کې ساتي.

د ايراني دولت دوه لوري سياست: د ايران اوسنی رسمي سياست د متحده ايالاتو سره دښمني او تخاصم دی، له افغانستان څخه د امريکايي پوځونو په وتلو سره منطقاً خوښ او له همدې کبله د طالبانو منندوی دي. اما د ايران په مذهبي مشري کې يهوديت عيناً لکه د متحده ايالاتو په مشري کې نفوذ لري، له نژدې څارني څخه نه پيژندل کيږي، چې دا ايران دی او که اسرائيل. له ډيرې زمانې راپدېخوا، ايراني استخباراتي ادارو په افغانستان کې درې ستراتيژيک اهداف تعقيب کړي دي:

○ د افغانستان ارزانه اوبو ترلاسه کولو له پاره يې د جگړې اور ته پکې وهلی دی،
○ د شعیه مذهب د ملاتړ په نامه يې، شعیه وسله والې ډلې تنظيم، تجهيز او فعالې کړي دي،
○ د خپل جعلی ناسيوناليزم په بنسټ يې په افغانستان کې ژبني او قومي دښمنيو ته لمن وهلی ده.
ايراني چارواکي، په خپل بهرني سياست کې د روسي دولت همکار او د شورای نظار او شعیه ډلو پخوانی يار او مددگار دی.

پدې ډول، د امريکا- انگليس د لاسوهنو سربيره، د ايران برښو استخباراتي جگړو؛ په افغاني کشاله کې د پاکستان فعال حضور؛ د نفوذ ساحې گټلو له پاره د روسيې د څارگرۍ فعاليتونو؛ د پاکستان سره په دښمنۍ کې د هند نيابتي- استخباراتي چالونو؛ د چين اقتصادي- استخباراتي پروژو؛ د نيشه يي توکو د نړيوالې سوداگري شبکې جنايتونو؛ د وسلو او پوځي صنعت د پيداوارو نړيوالې راکړې- ورکړې ... د افغانستان سياسي او پوځي وضعيت د پټنگ (گوډپيران) د انجر شوو تارونو په څير داسې انجر او غوټه غوټه کړی، چې خلاصول يې اوس گران شوي دي.
اما د حق په رڼا کې، که د زړه د آيينې په صفا کې، د ټولو ستونزو حل وکتل شي، نو ليدل کيږي، چې ددې ټولو غوټو د هوارولو له پاره لومړی شرط - د سياسي ارادې موجوديت دی. سياسي ارادې څخه مقصد د غير جنګي لارو تعقيب دی. د دوحې تړون سره سم، د طالبانو او د وخت حکومت ترمنځ د سولې په خبرو کې اصلي مشکل، چې د مذاکراتو د ناکامي باعث شو، دا ؤ چې د حکومت جنګي واک لرونکو په هيڅ صورت نه غوښتل له طالبانو سره جوړ جاري وکړي او طالبان هم د خپل اسلامي امارت په رامنځته کولو ټينګ ولاړ وو. نن هم هماغه ډله د جنګ او مقاومت نغاري ډمبوي. اما هر څومره چې هغوی د جنګ نارې وهي، هغومره عامه ذهنيت په خپل ضد راپاروي. عامه ذهنيت د جگړې د دوام په خوا نه دی.

د هيواد دنننيو مشکلاتو پر حل باندې تمرکز په خپله د بهرنيو ستونزو حل ته لاره هواروي. کله چې د يو ژوندي وجود ايمون، دفاعي سيستم جوړ او پياوړی شي، د مکروبونو تخريبي اثرات په خپله له منځه ځي. ټولنه هم د يو ژوندي ارگانيزم په شکل عمل کوي، ځکه چې له ژونديو ارگانيزمو څخه جوړه ده. په بهرنيو اړيکو کې که نورو دولتونو ته د سوال لاس اوږد شي، نو هغوی هم منطقاً لکه د سوالگر او غلام سره، چې څرنگه چلند ښايي، همغسې برخورد کوي او که په نړيوالو تعاملاتو کې د يو شريک او پارتنر په ډول گډون وشي، نو نړيوال هم د خپلو گټو په بنسټ د همکار او شريک په توگه چلند اختياروي.

د عام ولس او خپلواکه هيوادپاله روښانفکرانو په غاړه ده، چې د اوسني بحران څخه د هيواد د کينلو په موخه، د تخريبي فضا په ځای يوه جوړونکې فضا رامنځته کړي، د واکمنو او مخالفينو د هر وړانونکي اقدام مخالفت وکړي او د هر سازنده گام سره هم گامه شي او هماغسې چې د باندنيو عواملو له کبله د هيواد سياسي بهير څخه شړل شوي وو، ورو ورو بيرته د ټولني سالمې ادارې له پاره، د هيواد په سياست کې فعاله برخه ترلاسه کړي.

محمد يوسف صابر ساپی ۲۹/۱۲/۲۰۲۱